

РЕШЕНИЕ

№ 15531

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **813** по описа за **2026** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, във връзка с чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано и по жалба на Т. Г. Д. срещу Решение № 3620/08.10.2025г. по нахд № 7081/2025 г. на 6 –ти състав на Софийски районен съд /СРС/. С оспореното решение е потвърден електронен фиш серия К № 4608944, издаден от СДВР, с който на Т. Г. Д. от [населено място], район „С.“, [улица], за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 50лв., на основание чл. 189, ал.4 вр. чл. 182, ал. 1, т.2 ЗДвП.

В касационната жалба са изложени съображения за нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при постановяване на съдебния акт. Посочва се, че на дружеството е наложена глоба, в нарушение на изискванията на закона, съгласно които за нарушения по ЗАНН на дружествата се налагат единствено имуществени санкции. Твърди се, че на 16.09.2025 г. е изтекла абсолютната погасителна давност от четири години и шест месеца, доколкото електронният фиш е издаден за нарушение извършено на 16.03.2021 г., тоест още преди постановяване на решение на Софийски районен съд.

Ответникът по касационната жалба - СДВР, редовно уведомен, не се представлява. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществото на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на ответника и на представителя на СГП, както и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

На 16.03.2021г., в 09,57 часа, Т. Г. Д. управлявал лек автомобил „Б. М 4“ с [рег.номер на МПС], в [населено място], по [улица]/пътен възел с Околоръстен път/, с посока на движение от [улица]към [улица], като се движил със скорост от 81 км/ч – с 11 км/ч над разрешената скорост от 70 км/ч, сигнализирана с пътен знак В-26. Скоростта на движение била установена с автоматизирано техническо средство № 11743с7, записващо и заснемащо дата, скорост, час и регистрационен номер на автомобила. Въз основа на изготвения снимков материал, СДВР издал Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 4608944, с който на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 50лв. на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП. Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК. За да потвърди електронния фиш, районният съд е приел, че същият е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма и в срокове по чл. 34, ал.3 от ЗАНН, без да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна, в срок и срещу съдебен акт, който е неблагоприятен за нея и следователно подлежи на оспорване. Жалбата е процесуално допустима. По същество същата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс. Безспорно нормата е препащаща и по отношение на института на абсолютната давност, доколкото същата е изключващо отговорността обстоятелство, т.е. по отношение на давността, доколкото в ЗАНН липсват правила относно приложението на абсолютната давност, следва да се прилагат правилата на НК. До този извод е достигнало и общото събрание на съдиите от НК на ВКС и Общото събрание на съдиите от II колегия на ВАС в т.2 от Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС. В чл.79, ал.1, т.2 от НК е предвидено, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 НК наказателното преследване се погасява по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички наказания с изключение на тези, дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай, административно - наказателно производство е образувано в посочения срок. Разпоредбата на чл.81, ал.3 НК предвижда абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността на лицето се погасява. В тази разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния чл.80 ал.1 НК, а в настоящия случай по чл. 80, ал.1, т.5 НК. В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл.81, ал.3 НК) е четири години и половина от момента на извършване на нарушението по аналогия от чл.80, ал.3 НК. В чл. 80, ал. 3 от НК е определен началният момент, от който започва да тече давността, а именно от довършването на престъплението, при опит и приготвяне - от деня, когато е извършено последното действие, а за престъпленията, които траят непрекъснато, както и за продължаваните

престъпления - от прекратяването им. В случая нарушението е извършено на 16.03.2021 г., следователно абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 16.09.2025г.

Оформя се извод, че са налице предпоставките за прекратяване на административнонаказателното производство поради изтекъл срок на абсолютната погасителна давност. С изтичането на посочения срок се губи смисълът на предупредителното и възпитателно въздействие, което има налагането на наказание по смисъла на чл. 12 ЗАНН върху деца и върху останалите граждани на обществото. Заличават се и наказателноправните последици от извършеното деяние.

По изложените съображения съдът следва да отмени оспореното решение на СРС, да отмени издадения от СДВР електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4608944 и да прекрати производството.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3620/08.10.2025г. по нахд № 7081/2025 г. на 6 –ти състав на Софийски районен съд и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К № 4608944, издаден от СДВР, с който на Т. Г. Д. от [населено място], за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП е наложена глоба в размер на 50лв. на основание чл. 189, ал.4 вр. чл. 182, ал. 1, т.2 ЗДвП.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.